

“मीठे बच्चे— तिम्नो कर्तव्य हो एक आपसमा बाबा र वर्साको याद दिलाएर सावधान गर्नु, यसैमा सबैको कल्याण समाहित छ।”

प्रश्नः— तिमी बच्चाहरूले कुन एक गहन रहस्यलाई जान्दछौ, जुन कुनै वैज्ञानिकले पनि बुझ्न सक्दैनन्?

उत्तरः— तिमीलाई थाहा छ— आत्मा अति सूक्ष्म तारा हो, यसमा सबै संस्कार भरिएको हुन्छ। आत्माले नै शरीरद्वारा आ-आफ्नो पार्ट खेलिरहेको छ। शरीर जड हो, आत्मा चैतन्य हो। त्यसैगरी परमात्मा पनि तारा हुनुहुन्छ, उहाँमा सारा ज्ञान छ। उहाँ मनुष्य सृष्टिको बीजरूप हुनुहुन्छ, सत हुनुहुन्छ, चैतन्य हुनुहुन्छ। उहाँ कुनै हजारौं सूर्य भन्दा तेजोमय हुनुहुन्छ। यो गहन रहस्य तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ। वैज्ञानिकहरूले यी कुरालाई बुझ्न सक्दैनन्। तिमीले अरूलाई सबैभन्दा पहिला आत्मा र परमात्माको पहिचान दिनु पर्छ।

गीतः— माता ओ माता तू सबकी भाग्य विधाता...

ओम् शान्ति। बाबाले बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू स्वदर्शन चक्रधारी भव। यो बाबाले बच्चाहरूलाई सावधानी दिनुभयो। बच्चाहरूले पनि एक अर्कालाई सावधानी दिनु पर्छ। बाबालाई याद गर्नाले तुरुन्तै नशा चढ्न जान्छ। स्मृति गराउनको लागि एक आपसमा सावधान गर्नु पर्छ। जसरी आपसमा भेट हुँदा नमस्ते आदि गर्छन् नि। तर त्यसबाट कुनै कल्याण हुँदैन। कल्याण तब हुन्छ, जब तिमी बच्चाहरूले एक आपसमा सावधानी दिन्छौ। स्वदर्शन चक्रधारी शब्दमा सबैकुरा आउँछ। बाबाको परिचय, पदको परिचय, चक्रको पनि परिचय आयो। त्यसैले एक आपसमा सावधानी दिनु पहिलो कर्तव्य हो। याद गर्नाले सावधान हुन्छौ। घरी-घरी एक अर्कालाई सावधानी गर्नु पर्छ। बाबा र वर्साको याद गरिराख। स्वदर्शन चक्रधारी भएर, आफूलाई अशरीरी सम्झेर, अशरीरी बाबालाई याद गरिराख। याद अर्थात् योग। योगद्वारा नै तिम्नो निरोगी काया बन्छ। यो अहिलेको पुरुषार्थ हो। अन्त्यमा जब एकदम कर्मातीत अवस्था हुन्छ तब निरोगी बन्छौ। अहिले त पुरुषार्थी हौ। अहिले बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ किनकि जान्नुहुन्छ सबै बेसमझ छन्। जब देवता आदिको पूजा गर्छन्, उनीहरूको कर्तव्य कसैलाई थाहा हुँदैन। तिमीले सम्झाउनु पर्छ— हामीले सबैको जीवनी बताउन सक्छौं। पहिला मुख्य परमपिता परमात्मालाई चिन्नु पर्छ। त्यसमा पनि धेरै मनुष्य अल्मलिन्छन्। भन्दछन्— परमात्माको कुनै नाम रूप छैन। त्यसैले पहिला मुख्य कुरा हो आत्मा परमात्माको भेद र ज्ञान बताउनु। यो त जान्दछन् सबै आत्माहरू हुन्। पुण्य आत्मा, पाप आत्मा भनिन्छ। पाप परमात्मा भनिदैन। पतित दुनियाँ हो नि। परमात्मा त पतित हुनुहुन्न, त्यसैले मनुष्यले सबैभन्दा पहिला आत्मालाई चिन्नु पर्छ किनकि आत्माको ज्ञान कुनै मनुष्यमा छैन। आत्माले नै सुन्छ, आत्माले नै खान्छ-पिउँछ, सबै कुरा गर्छ यी अंगहरूद्वारा। आत्माको रूप के हो? भन्दछन्— चम्कन्छ भृकुटीको बीचमा अजब सितारा। त्यसैले आत्माको रूप बुझाउनु पर्छ नि। आत्माको रूप त कुनै त्यति ठूलो त छैन। आत्मा अति सूक्ष्म छ। आत्माको रूप हो शून्य अर्थात् बिन्दु पनि भन्दछन्। अब यसमा पनि विचार गर्नु पर्छ, आत्मा कति सूक्ष्म छ। मनुष्यले सोद्धछन्— आत्मा शरीरबाट कसरी निस्कन्छ? कहाँबाट निस्कन्छ? कसैले भन्दछन् शिरबाट निस्कन्छ, कसैले भन्छन् आँखाबाट निस्कन्छ.... किनकि ढोका त धेरै छन् नि। तर आत्मा हो के चीज, यो जान्नु धेरै अनौठो छ। त्यसैले सोद्धछन्— आत्मा निस्कन्छ कसरी, यो भन्न सक्दैनन् आत्मा कसरी आउँछ। तर पहिला त थाहा हुनु

पछि आत्मा के चीज हो। कति सानो आत्मामा ८४ जन्मको पार्ट भरिएको छ। यी कुरा धेरै अनौठा छन्। आत्मा त छ तारा जस्तै। त्यसलाई ठूलो भनिदैन। हवाइजहाज माथि पुगेपछि धेरै सानो देखिन्छ। तर आत्मा ठूलो हुँदैन। त्यसको त एउटै रूप हुन्छ। त्यसैले सबैभन्दा पहिला आत्मालाई जान्नु पर्छ। म आत्मा कसरी यस शरीरमा प्रवेश गर्छु। हुन त कसै-कसैलाई साक्षात्कार हुन्छ, तारा जस्तै छ। त्यस सानो आत्मामा सबै ज्ञान भरिएको छ। आत्मा हो एउटै। यो धेरै आश्चर्य छ। परमात्माको रूपको विषयमा पनि कसैलाई थाहा छैन। वास्तवमा जस्तो आत्मा छ, त्यस्तै परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ। उहाँ पनि बाबा हुनुहुन्छ। हुन त यहाँ पिता र बच्चा साना ठूला हुन्छन्, तर आत्मा सानो-ठूलो हुन सक्दैन। आत्मा र परमात्माको रूपमा कुनै भिन्नता छैन। तर दुवैको पार्टमा, संस्कारमा भिन्नता छ। बाबा सम्झाउनुहुन्छ ममा के संस्कार छ, तिमी आत्माहरूमा के संस्कार छ? मनुष्यले आत्मा र परमात्माको रूपलाई नजानेका हुनाले आत्मा-परमात्मा एउटै भनिदिन्छन्। धेरै घाटा पारिदिएका छन्। बुझ्न धेरै आवश्यक छ। परमात्मा पनि हुनुहुन्छ, ब्रह्मा विष्णु शंकर पनि छन्, यी सबैमा आत्मा हुन्छ। जगत् अम्बा सरस्वतीलाई ज्ञानकी देवी भनिन्छ। वास्तवमा सरस्वतीको आत्मामा ज्ञान हुनु पर्छ। तर उहाँमा कुनचाहिँ ज्ञान छ, त्यो कसैलाई थाहा छैन। केवल भनिदिन्छन् ज्ञानकी देवी। अखबारहरूमा लेख रचना आदि छापिएका हुन्छन् त्यसमा बुझाउनु पर्छ। तिमीले भन्दछौ सरस्वती ज्ञानकी देवी तर उनले कुनचाहिँ ज्ञान दिइन्? कहिले दिइन्? उनलाई अवश्य परमात्माद्वारा ज्ञान मिलेको हुनुपर्छ नि। परमात्माको रूप के हो? ज्ञानकी देवी— यो नाम कसरी भयो? ज्ञानका सागर त परमात्मा हुनुहुन्छ। उहाँले सरस्वतीलाई ज्ञानी कसरी बनाउन भयो? एउटै कुरामा सबैलाई पनि संगममा खडा गरिदिनु पर्छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— मैले सम्झाउँछु, बाँकी लेखनको लागि त संजय (जगदीश भाइ निमित्त छन्)। यी हुन् नम्बर वन मुख्य कलाकार। यी त बाबाको साथमा दाहिने हात भएर रहनु पर्ने हो। तर ड्रामाको भावी यस्तो छ यिनलाई दिल्लीमा पनि रहनु पर्छ। कल्प पहिलाको पार्ट हो। अर्जुनको नाम मुख्य रूपमा गायन गरिएको छ। अहिले तिमी बच्चाहरूले हरेक कुराको अर्थ जान्दछौ। सबैभन्दा पहिला त आत्मा र परमात्माको बारेमा बुझाउनु पर्छ।

बाबाले बच्चाहरूलाई सम्झाउनु भएको छ, आत्मा तारा हो। त्यसमा सारा ज्ञान कसरी भरिएको छ। यो कुरा कुनै पनि वैज्ञानिकले जान्न सक्दैनन्। आत्मामा नै सबै संस्कार रहन्छ। तर आत्मा त तारा हो। परमात्माको रूप के हो? उहाँ पनि परम आत्मा नै हुनुहुन्छ। फरक छैन। यो जुन महिमा गायन गर्छन् उहाँ हजारौँ सूर्य भन्दा तेजोमय हुनुहुन्छ, त्यस्तो होइन। बाबा भन्नुहुन्छ— केवल तिमी आत्मामा ज्ञान छैन, म परमात्मा ज्ञानको सागर हुँ, फरक यही मात्र हो। मायाले तिमी आत्मालाई पतित बनाइदिएको छ। तर कुनै दियो छैन, निभेको छ। केवल आत्माबाट ज्ञान निस्किएको छ, बाबा र रचनाको। त्यो ज्ञान अहिले तिमीलाई मिलिरहेको छ। बाबामा ज्ञान छ, उहाँ पनि आत्मा हुनुहुन्छ। कुनै ठूलो हुनुहुन्न। उहाँलाई पनि ज्ञानका सागर, सरस्वतीलाई पनि ज्ञानकी देवी भनिन्छ। तर उनलाई ज्ञान कहिले मिल्यो? सरस्वती कसको बच्ची हुन्? यो कुरा कसैले जान्दैनन्। त्यसैले दिलमा आउनु पर्छ, उनीहरूलाई कसरी बुझाउँ। बाबा परमात्मा को हुनुहुन्छ, यो पनि सम्झाउनु पर्छ— उहाँ तारा हुनुहुन्छ, उहाँमा सारा ज्ञान छ। परमपिता परमात्मा मनुष्य सृष्टिका बीजरूप हुनुहुन्छ। सबैका बेहदका बाबा हुनुहुन्छ। उहाँ सत हुनुहुन्छ, चैतन्य हुनुहुन्छ, उहाँमा सच्चा ज्ञान छ। उहाँलाई सत्य पनि

भनिन्छ। अरू कसैमा सच्चा ज्ञान छैन। रचयिता एक बाबा हुनुहुन्छ। त्यसैले सारा रचनाको ज्ञान पनि उहाँमा नै छ। कल्पवृक्षको बीजरूप हुनुहुन्छ नि। आत्मा त चैतन्य हो। शरीर त जड हो। जब आत्मा आउँछ तब यो चैतन्य हुन्छ। त्यसैले बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— म पनि त्यही हुँ। आत्मा सानो ठूलो हुन सक्दैन। जस्तो तिमी आत्मा हौ त्यस्तै परम आत्मा अर्थात् परमात्मा हुनुहुन्छ, फेरि उहाँको महिमा सबैभन्दा उच्च छ। मनुष्य सृष्टिका बीजरूप हुनुहुन्छ। मनुष्यले नै उहाँलाई याद गर्छन्। यो कुरा त जान्दछौ— बाबा माथि रहनुहुन्छ। आत्माले यी कर्मेन्द्रियहरूद्वारा भन्दछ— हे परमपिता परमात्मा। मनुष्यले यो जान्दैनन् किनकि देह-अभिमानी छन्। तिमी अहिले देही-अभिमानी बनेका छौ। आफूलाई आत्मा निश्चय गर्छौ। तिमीलाई थाहा छ— परमात्मा त निराकारलाई नै भनिन्छ। हामी उहाँका सन्तान हौं। उहाँ परमात्माले नै आएर ज्ञान दिनुहुन्छ। उहाँलाई ज्ञानका सागर, आनन्दका सागर भनिन्छ। दयाका सागर, सुखका सागर, शान्तिका सागर... यो महिमा दिइएको छ। वास्तवमा बाबाद्वारा बच्चाहरूलाई वर्सा मिल्नु छ। उहाँले कुनै समय आएर वर्सा दिनुभयो तब महिमा गायन गरिन्छ। देवताहरूको महिमा भिन्नै छ। बाबाको महिमा भिन्नै छ। सबै आत्माहरूको उहाँ पिता हुनुहुन्छ। रचयिता हुनाले उहाँलाई बीजरूप भनिन्छ। सबैभन्दा पहिला बाबाको परिचय दिनु पर्छ। शास्त्रहरूमा देखाउँछन्— बुढी औंला जस्तै हुनुहुन्छ। हामीले भन्दछौं उहाँ ज्योतिर्बिन्दु हुनुहुन्छ। चित्र पनि बनाइएको छ। तर त्यति ठूलो त उहाँ हुनुहुन्छ। उहाँ त अति सूक्ष्म हुनुहुन्छ। त्यसैले के बुझाउने? तिमीलाई भनिन्छ चित्रमा त्यति ठूलो रूप किन देखाइएको हो? भन नत्र के राखौं। उहाँ त एक बिन्दु हुनुहुन्छ फेरि उहाँको पूजा कसरी गर्ने? उहाँ माथि दूध कसरी चढाउने? पूजाको लागि यो रूप बनाइएको हो। बाँकी यो सम्झन्छन् उहाँ हुनुहुन्छ परमपिता परम आत्मा परमधामका निवासी। त्यो परमधाम हो हाम्रो प्यारो धाम। निराकारी दुनियाँ, मूलवतन, सूक्ष्मवतन फेरि स्थूलवतन। बाबा निराकारी दुनियाँमा रहनुहुन्छ। आत्माले भन्दछ— म निर्वाणधाममा जाऊँ। जहाँ यी अंगहरू छैनन्। आत्माले नै आएर शरीर धारण गर्छ। तर यो कसरी सम्झाउने आत्मा कहाँबाट जान्छ। यो कुरा त जान्दछौ— पिण्डमा आएर आत्मा प्रवेश भएपछि चैतन्य बन्छ। चीज कति सूक्ष्म छ। त्यसैमा सारा संस्कार भरिएको छ। फेरि एक-एक जन्मको संस्कार प्रकट हुँदै जान्छ। बाबाले बुझाउनुहुन्छ— हरेक कुरालाई राम्ररी बुझ्नु पर्छ। सरस्वतीको बारेमा पनि सम्झाउन सक्छौ। उनी कसको बच्ची हुन्? यतिबेला तिमीलाई भगवती त भन्न सकिदैन। सरस्वती हुन् ब्रह्माकी पुत्री। त्यसैले वास्तवमा उनी पनि ज्ञानकी देवी भइन्। ब्रह्माको मुख कमलद्वारा ज्ञान दिएको देखाउँछन्। त्यसैले ब्रह्माको पनि नाम छ नि। यतिबेला त तिमी हौ ब्राह्मण। हुन त आत्मा पवित्र हुँदै जान्छ तर शरीर त पवित्र हुन सक्दैन। यो तमोप्रधान शरीर हो। त्यसैले बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! एक अर्कालाई सावधान गराएर उन्नति गर्नु पर्छ। बाबा र वर्सालाई याद गर्छौ? स्वदर्शन चक्रलाई याद गर्छौ? बाबा भन्नुहुन्छ— एकजनाले पनि यस्तो सावधानी दिँदैन होला। बाबालाई याद गर्दै-गर्दै निद्राजित बन्नु पर्छ, यसमा त धेरै कमाई छ। कमाईमा कहिल्यै थकावट हुँदैन। तर स्थूल काम पनि गर्नु पर्छ त्यसैले थकावट पनि हुन्छ।

बाबा सम्झाउनु हुन्छ— रातमा पनि जागेर बाबा सँग कुरा गर्दै ज्ञान सागरमा डुबुल्की लगाउनु पर्छ। जसरी एक जनावर हुन्छ, पानीमा डुबुल्की लगाउँछ। त्यस्तै डुबुल्की मार्नाले, विचार सागर मन्थन गर्नाले थाहा हुन्छ धेरै प्वाइन्टहरू आउँछन्। कहाँ-कहाँबाट निस्केर आउँछन्। यसलाई भनिन्छ रातमा जागेर ज्ञानको विचार सागर मन्थन गर्नु। मनुष्यले बिल्कुलै जान्दैनन्, उनीहरूलाई सम्झाउनु पर्छ। बाबा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, उहाँबाट

वर्सा पाउनु छ। जो आदि सनातन देवी-देवता धर्मका सत्ययुगमा थिए, उनीहरूलाई अवश्य वर्सा मिलेको थियो नि। तर सारा राजधानीको वर्सा कसरी मिल्यो? कलियुगबाट सत्ययुग हुन धेरै बेर त लाग्दैन। रात पूरा भएपछि दिन हुन्छ। कहाँ कलियुगी दुनियाँ दुःखधाम, कहाँ त्यो सुखधाम। ब्रह्माको दिन र ब्रह्माको रात, कति फरक छ! अहिले परमपिता परमात्माबाट तिमीलाई ज्ञान मिलिरहेको छ। सरस्वतीले के गर्थिन्? कसैलाई थाहा छैन। ज्ञानकी देवी सरस्वतीको चित्र मिल्यो अनि खुशी भए। त्यसैले उनीहरूलाई सावधान गर्नु पर्छ। परमात्माको परिचय दिनु पर्छ। फेरि ब्रह्मा विष्णु शंकरको पनि परिचय दिनु पर्छ। बाबाले आएर यो ज्ञान दिएर नरबाट नारायण बनाउनु भएको हो। धेरै युक्ति सँग हरेकको कर्तव्य बताउनु पर्छ। सरस्वती पनि ब्रह्मा मुख वंशावली हुन्। त्यसैले वास्तवमा परमपिता परमात्मा आएर उहाँले ब्रह्माद्वारा मुख वंशावली रचनु भयो। सबैभन्दा पहिला ज्ञान कसलाई दिनुभयो? भन्दछन् कलश सरस्वतीलाई दिनुभयो। बीचबाट ब्रह्मालाई गुम गरिदिएका छन्। यो कसैलाई थाहा छैन— ब्रह्मा तनमा आएर माताहरूलाई कलश दिनुभयो, त्यसैले ब्रह्माले पनि सुन्छन् नि। ब्रह्माको हातमा शास्त्र देखाउँछन्। ब्रह्मा मत कति प्रसिद्ध छ। त्यसैले उनले पनि सबै वेद शास्त्रको सारको मत दिन्छन्। ब्रह्माद्वारा शिवबाबाले सम्झाउनुहुन्छ। ब्रह्मा कहाँबाट आए? यो रथ कहाँबाट निकाल्नु भयो? कसैले जान्दैन। बाबाले अहिले बताउनु भएको छ, जुन तिमीले सम्झाउन सक्छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) रातमा जागेर ज्ञानको विचार सागर मन्थन गर्नु पर्छ। ज्ञानसागरमा डुबुल्की लगाऊ। बाबालाई याद गर्दै निद्राजित बन्नु छ।
- २) स्वदर्शन चक्र घुमाइराख। आपसमा बाबा र वर्साको याद गराउँदै एक अर्कालाई सावधान गरेर उन्नति गर।

वरदानः— आफ्नो सहयोगको भण्डारबाट हर कार्यमा सफलता प्राप्त गर्ने मास्टर दाता भव

सेवाको अविनाशी सफलताको लागि मास्टर दाता बनेर सबैलाई सहयोग देऊ। बिग्रेको कार्यलाई, बिग्रेका संस्कारहरूलाई, बिग्रेको मूडलाई शुभ भावनाद्वारा ठीक गर्न सदा सहयोगी बन्नु— यही हो सबैभन्दा ठूलो देन। यसले यो भन्यो, यो गन्यो, यो देखेर पनि, सुनेर पनि, बुझेर पनि आफ्नो सहयोगको भण्डारद्वारा परिवर्तन गरिदेऊ। कसैद्वारा कुनै शक्तिको कमी महसुस भयो भने आफ्नो सहयोगबाट ठाउँ भरिदिनु यही हो मास्टर दाता बन्नु।

स्लोगनः— सदा हर्षित रहनको लागि विश्व नाटकको हरेक दृश्यलाई साक्षी भएर हेर।